

eller andre Vedkommende"; jeg antager, at dette ikke vil faae stort mere Betydning end et noget lignende Forslag, som under denne Sags tidligere Forhandling har været stillet her i Salen, nemlig, at den første Erklæring, som afgives af de underordnede Vyrigheder, skal kunne meddeles Vedkommende. Det Forslag, som subsidiairt er stillet af den samme ærede Rigsdagsmand under Nr. 2, at „den, der har ansøgt om fri Proces, ikke skal være berettiget til at faae Udsættelse i Sagen for at gjøre sig bekendt med de i Anledning af hans Ansøgning afgivne Erklæringer eller for at ytre sig over dem“, finder jeg derimod fuldt begrundet, idet Undladelsen af at tilføie en saadan Bestemmelse kun vilde lede til Fortrædigelse for Modparten. Det Slags Sager, som angaae Ansøgning om fri Proces, vil af vedkommende Person, som søger om en saadan Bevilling, kunne documenteres strax paa den fornødne Maade, og der er ingen Anledning til at indrømme ham en saadan Frihed, som han vilde faae, naar der ikke blev gjort en sliig Tilføining til Forslaget. Jeg skal endnu tillade mig at bemærke, at i det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, har jeg udeladt en Tilføining, som er optagen i det oprindelige Forslag, nemlig, at Forslaget ikke skal gjælde om Ansøgninger om Embeder, idet jeg finder, at, naar Forpligtelsen for de afgjørende Autoriteter til at lade Ansøgeren blive bekendt med hvad der er anført i Erklæringen over hans Andragende indskrænkes til de blot factiske Omstændigheder, da kan dette finde sin fulde Anvendelse ogsaa paa Ansøgninger om Embeder, og der er derfor ikke Anledning til i dette Forslag at undtage Ansøgninger om Embeder, idet det er naturligt, at, hvor den overordnede Autoritet har Afgjørelsen af en Ansøgning om Embeder, der maa det være den forbeholdt, ved Bevillingen eller Nægtelsen af en saadan Ansøgning, at støtte sig paa de Erklæringer, der bevæge sig, som jeg tidligere har tilladt mig at udtrykke mig, paa et Skjønsgæbeet.

Justitsministeren: Med Hensyn til de forskellige Ændringsforslag, der ere fremkomne, skal jeg tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. Hvad det af den ærede Folke-

thingsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (L. C. Larsen) stillede principale Forslag angaaer, da har jeg Intet at erindre mod samme. Hvad derimod det af den ærede Folkethingssmand for Viborg Amts 2den Valgfreds (Bresgendahl) stillede Forslag angaaer, da kan jeg ikke tiltræde samme. Jeg vilde vel for mit Vedkommende — jeg kan ikke sige videre end for mit Vedkommende — Intet have at erindre imod, at de Bestemmelser, som findes i den allerhøieste Bekkendtgjørelse af 8de October 1840 2den Afdeling Nr. 8, ophøies til Lov. Men, dersom jeg skal gaae ind derpaa, saa maa det see aldeles uforandret. Den ærede Rigsdagsmands Forslag afviser imidlertid i to vigtige Henseender fra Bestemmelserne i den nævnte allerhøieste Bekkendtgjørelse, idet det i denne allerhøieste Bekkendtgjørelse hedder, at det er kun da, at Vedkommende skulle gives Leilighed til at ytre sig, naar der i de indkomne Erklæringer anføres factiske Data, som ere afvigende fra dem, der findes i Ansøgningen og som skulle lægges til Grund for Sagens Afgjørelse. Den ærede Rigsdagsmand har ikke taget Hensyn til denne Bestemmelse. Efter den ærede Rigsdagsmands Forslag skal der i ethvert Tilfælde, hvor der er Uoverensstemmelser imellem Ansøgningens eller Klagens Indhold, og de afgivne Erklæringer, gives Vedkommende Leilighed til at ytre sig, medens der efter Bestemmelsen i den nævnte allerhøieste Bekkendtgjørelse, som sagt, kun da skal gives Vedkommende Leilighed til at ytre sig, naar der er Strid imellem de factiske Data, hvorpaa Sagens Afgjørelse beroer. Deri, forekommer det mig, er en væsentlig Afvigelse fra den nævnte allerhøieste Bekkendtgjørelse. Den anden Afvigelse bestaaer deri, at istedetfor, at der efter den nævnte allerhøieste Bekkendtgjørelse kun skal gives Vedkommende Leilighed til at ytre sig over de afvigende factiske Data, naar disse i Erklæringerne ere afvigende fra dem, som findes anførte i Ansøgningen eller Klagen, saa skal, efter den ærede Rigsdagsmands Forslag, selve Erklæringerne sendes til Vedkommende; altsaa det hele Indhold af Erklæringerne skal Vedkommende gjøres bekendt med. Dette er to saa væsentlige Afvigelser